

az óvodákban

A Tarkabarka Óvodába is ellátogatott Jánosi Attila és a SZIA 1. b osztálya, akik közreműködésével az ovisaink betekintést nyerhettek a Gergely-járás hagyományába.

Svigruha Ani óvodavezető,
Tarkabarka Óvoda

A kommunizmus áldozatainak emléknapja

Budakeszin az Erkel Ferenc Művelődési Központban emlékeztek a kommunizmus áldozataira Faragó Annamária író-dokumentumfilmesel

A MEGEMLÉKEZÉS ELEJÉN OHR ALAJOS ALPOLGÁRMESTER ÚR BESZÉLT:

„...A kommunista diktatúra bűnösei és áldozatai sokszor még ma is köztünk élnek. Mi még közvetlenül is bőrünkön érezzük a korszak hatásait. Olyannyira friss ez a közös emlék, hogy csupán 2000 óta van hivatalos emléknapja a kommunista diktatúra áldozatainak, a kicsit idősebbek pedig bizonyára jól emlékeznek arra, hogy a rendszerváltásig nemhogy hivatalosan, de – nyilvánosan – még magánemberként sem igen lehetett emlékezni és emlékeztetni azokra a szörnyűségekre, amelyeket a marxi-engelsi gondolat nevében velünk szemben elkövettek. Ezért aztán minden egyén, család, baráti társaság magában őrizgette a titkait, a vele és közvetlen környezetével megtörtént események emlékét. A rendszerváltás előtt született generációk számára magától értetődő volt, hogy a családi és nemzeti történelem egyes epizódjairól, a közügyeket érintő véleményről csak a legszűkebb körben, visszafogott hangon beszél az ember. A gyerekek már azelőtt tudták, hogy mit szabad és mit tilos társaságban kimondani, hogy értették volna a szavak valódi értelmét, jelentőségét. Sok család azzal próbálta védeni a leszármazottakat, hogy teljesen elhallgatták előlük a közös múltat, és inkább feláldozták saját múltjukat, nehogy a kicsikben a kettős tudat okozzon traumát.

A kommunista diktatúrák áldozatainak emléknapját ma már megünnepelhetjük, és el lehet mesélni a sokáig elhallgatott történeteket. Érdeemes elgondolkozni azon, hogy valójában kik is azok az áldozatok, akikre emlékezünk. Azok az osztályidegennek minősített tízezrek, akiket az újonnan berendezkedő hatalom bebörtönzött, kitelepített, megkínzott, vagy akár ki is végzett? Azok a kuláknak kikiáltott földbirtokosok, akiktől elvették évtizedek – vagy akár évszázadok – munkájának gyümölcsét, akiket megnyomortak, megaláztak? A szegény parasztok, akiknek a padlását is felsöpörték a beszolgáltatáskor, hogy vetőmagnak való se maradjon náluk? A sztahanovista termelés örületében dolgoztatott munkások, akik rettegtek, hogy mikor minősítik őket szabotőrnek? A más nézeteket valló politikusok? A papok? A régi nemesi családok leszármazottai? Kik az áldozatok?

Megmondom: az áldozatok mi vagyunk. Valamennyien. Mindazok, akiket az előbb felsoroltam, és azok is, akik nem kerültek

bele a felsorolásba. A kommunista diktatúra áldozatai mi vagyunk, az egész ország, a mai napig hatóan. Az a rengeteg fájdalom, szenvedés, trauma, elhallgatás ugyanúgy része mindennapjaink nyomorúságának, mint a hibát hibára halmozó gazdasági, szociális, politikai intézkedések sora, amelyek miatt ma is rosszabbul keresünk, mint a nyugat-európai emberek. A sajnos gyakran tapasztalható mindennapos frusztráltságnak, idegességnek, rossz társadalmi beidegződéseinknek gyökerei közül sok pontosan ide vezet vissza. Ma, a kommunista diktatúra áldozatainak emléknapján kicsit önmagunkat is siratjuk...”

A megemlékezést követően Faragó Annamária író-dokumentumfilmes Háború és lélek című könyvének bemutatása következett. Danhauser Soma részletet olvasott fel a műből, majd a szerző tartott rendkívül szuggesztív előadást a témáról és az érintett koról.